Ludas Matyi

II. évfolyam, 20. szám. SZATIRIKUS HETILAP 1947 május 21.

Mi lesz veled, emberke?

— Kitészlek Fakulkám, mert már magam sem tudom, hogy ki az apád...

Megalakult a Fékező Kormány Párt

Lassúság nem boszorkányság — Lassan járj, tovább érsz célhoz. — Amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra, hanem holnaputánra.

Politikai körökben már régóta visszatetszést keltett az a veszélyes sietség, amellyel ismerős tettesek például fölépítették a Kossuth-hidat, majd a Szabadság-hidat, s fölháborító gyorsasággal teremtették meg a forintot. Ez a sietség olyan aggasztó méreteket öltött, hogy komoly kormányzati körök kezdeményezésére megalakult az FKP (Fékező Kormány Párt), amely máris működésbe lépett. Lapzártáig a következő tervekről sikerült tájékozást nyernünk:

1. A párt elkészíti az 50 éves tervet. A terv előkészítése a szakértők szerint kb. 60 évig fog tartani.

2. Statáriumot hirdetnek a gyorshajtókra.

3. Megoldják a közlekedés lovasítását.

4. Lóversenyek helyett bevezetik a csigaversenyeket.

5. A repülőgépipar helyett minden eszközzel támogatják a taligagyártást.

6. A közigazgatás bonyolítása.

Enyhitő körülmény

Elnök: Maga elvetemült nyilas alak, két tanu előtt kijelentette, hogy minden zsidót fel kellene akasztani. Igaz ez?

Vádlott: Igaz.

Elnök: Bűnösnek érzi magát?

Vádlott: Nem. Mert ezt én nem 1944-ben, hanem tegnap mondtam a villamosban.

Elnök: Az más. Akkor felmentem.

Köz- és önvéleménykutató INTÉZETÜNK JELENTÉSE

A mindjobban elszaporodó közvéleményre való tekintettel, a **Ludas Matyi** is felállította a saját közvéleménykutató intézetét. Végigmentük a Körúton és ahol közt láttunk, ott nyomban vélemény után kezdtünk kutatni. Érdekes válaszokat kaptunk.

Arra a kérdésre, vajjon

lehetséges-e, hogy Déry Sári még az idén kolostorba vonul,

a megkérdezettek 10 százaléka igennel, 10 százaléka nemmel, 30 százaléka nemigennel, a többi ejnye-ejnyével és nonoval felelt.

Érdekesen oszlanak meg a közvélemények atekintetben, hogy

melyik a legnépszerűbb pesti intézmény?

Legtöbb szavazatot az Ár- és Anyaghivatal kapta, majd a GyOSz és a NOT következik, de igen sokan szidták a Lakáshivatalt is. Egyesek félreértve a kérdést, Balogh Istvánt emlegették, ezeket felvilágosítottuk, hogy a páter nem intézmény, csak úgy néz ki.

Arra a kérdésünkre, hogy

holdvilágos éjszakán miről álmodik a lány,

nagyobbára zavaros és ellentmondó válaszokat kaptunk. A szavazatok és a megkérdezett hölgyek összeszedése folyamatban van.

Végül arra a kérdésünkre, hogy

van-e a demokráciában Sulyokéknak jövőjük,

a megkérdezettek 120 százaléka félre nem érthető taglejtéssel válaszolt. Ezeket átadtuk az erkölcsrendészetnek.

—dalárd.

LIGETI JÓSNŐNÉL

— Néhány év mulva egy fiatalember jelenik meg az ön életében, aki elveszi feleségül. Három egészséges fiúgyermeknek ad életet és boldog családanya lesz...

Bankrománc

Mi füstölög ott a síkon,
Se nem pipa, se nem kráter:
Szegény bankok pártfogója,
Melegszívű Balogh páter.

Aszongya, a bankok iránt
Lobogjon bennünk a hála,
Ne legyen államosítás,
Kopjék fel az állam álla.

Aszongya, hogy attól lesz a
Munkás jómódú és rangos,
Hogyha minden dolgozóra
Jut egy bankár, vidám, hangos.

Dalol minden bankár szíve,
Nincs itt mese, nyílt a kártya:
Éljen a Kisgazdapárt, a
Dolgozó bankárok pártja!

A 7 legfilozófikusabb vicce

Jean Paul Sartre-tól megkérdezik:

— Ön szerint mi a legjobb az egzisztencialista filozófiában?

— A százalék, amit a könyveim után kapok — feleli Sartre.

70 fillér

Hitler nem volt normális

Mint a *Daily Bluff* jelenti, sikerült megszerezni *Vidkum Linck*, norvég gyermekorvosnak a naplóját Hitler egészségi állapotáról. Linck volt Hitler kezelőorvosa s mivel meggyőződéses antifasiszta volt, most borzadva és undorral gondol vissza arra az emberre, akit hosszú ideig gondosan kezelt. Leírja, hogy Hitler a következő betegségekben szenvedett:

Vérbaja következtében már a huszas évek elején *elvesztette mindkét szemevilágát* s emiatt rendkívül rövidlátó volt, ami politikájában is megnyilvánult. — *Mindkét lábára bicegett*, amit súlyosbbított az a körülmény, hogy a jobblába hiányzott, mely fogyatékosságát a környezete mindenáron igyekezett eltitkolni. *Foglepra* következtében csak nehezen tudott beszélni és ezért volt kénytelen beszédeit legtöbbször már két óra mulva abbahagyni. *Állandóan fűzőt hordott*, hogy agydaganatait leplezze. Üldözési mániába esett, különösen a berlini harcok alatt azt képzelte be magának, hogy az oroszok üldözik. Ezért követett el öngyilkosságot s így ő az egyetlen ember, aki elmondhatja magáról, hogy *megölte Hitlert*.

Kórházi felszereléseink egy része Németországban van

— ennek következtében így fest most egy német polgári lakás.

Veszedelmes rejtegetők

Veszedelmes orgazdának jött nyomára a rendőrség. Az illető a lapok tudósításai szerint öt repülőgépet rejtegetett. A rendőrségnek gyanus volt a dolog, három repülőgép egy nagyobb háztartásban még föl sem tünne, de az illető arra még nem tudott kielégítő magyarázatot adni, hogy mire kellett neki öt repülőgép.

A rendőrség erre tovább folytatta a házkutatást. Rövidesen elrejtett bérházat találtak a cselédszobában, de bármikor összeilleszthető formában. A további kutatások során találtak még egy vásárcsarnokot és egy vasuti hidat is. A keresztkérdések súlya alatt összetört orgazda ekkor előadott egy repülőgépanyahajót, egy vízesést és két vulkánt.

Sündisznóállás

— Olvasta? Azt mondják a kisgazdák, hogy nem akarnak többé sündisznóállásba vonulni.

— Érthető. Az állásokat szeretik, de minek nekik a sündisznó?

Vannak még sofőrök

— Hé, barátom, mit hurcol engem összevissza, nem vagyok én vidéki!

— Tudom. Én vagyok vidéki!

A feleség meglepetései

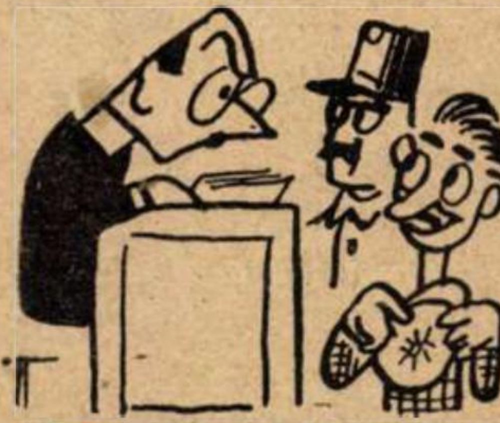
— *Mit hoztál abban a csomagban?*

— *Meglepetés a nevednapjára.*

— *Lássuk.*

— *Várj, mindjárt fölveszem.*

Kezdő plutokrata

Bencsalikot kétheti fogházra vagy 100 forint pénzbüntetésre ítélik. A bíró megkérdi:

— Leüli, vagy megfizeti?

— Tessék adni 50 forintot és ülök 3 hetet.

Ki kaphat amerikai kölcsönt?

Örömmel közöljük olvasóinkkal, hogy minden más lapot, még a Világot is megelőzve, sikerült megszereznünk a Truman-féle amerikai kölcsönök folyósításának és visszafizetésének feltételeit. Alább közöljük:

1. Az amerikai kölcsönben részesülhet minden demokratikus monarchia, amelynek élén egy abszolut vezérigazgató áll.

2. A kölcsönvevő állam a dollárokat minden korlátozás nélkül használhatja fel. Annyi amerikai támaszpontot építhet belőle, amennyit akar és olyan háborút viselhet belőle, amilyet csak Amerika akar.

3. A legkisebb kölcsön összege 100 millió dollár. Ezenfelül a kölcsönvevő állam minden száz dollár után teljesen ingyen kap egy állig felfegyverzett amerikai katonát, amelyet akkor is megtarthat, ha a kölcsönt már visszafizette.

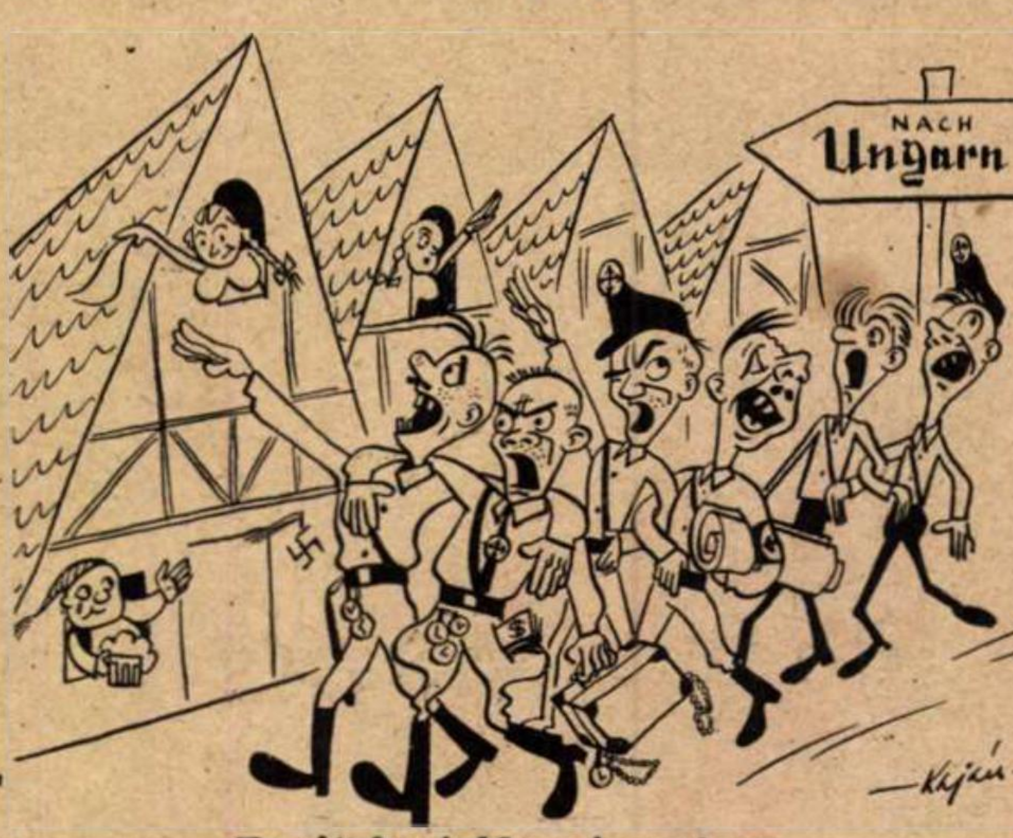
4. A kölcsön törlesztése vagy effektiv dollárokban vagy pedig baloldalellenes akciókkal történik. A kommunista párt betiltása esetén óriási árengedmény. Minden bebörtönzött kommunista után 10 dollárt és minden szociáldemokrata után 5 dollárt hoznak levonásba. Földalatti összeesküvéseknél 2 százalék kasszaskontó. Polgárháborúnál külön engedmény.

5. A megállapodás és a kölcsönvevő államok kezének megkötésével egyidejűleg Amerika évszázadokra biztosítja az ország függőségét. Amerika nem szól bele a kölcsönvevő országok bel- és külpolitikájába, mert mind a kettő teljesen megszünik. Vallását és fajgyűlöletét mindenki szabadon gyakorolhatja és jobboldali politikai meggyőződése miatt senkinek sem kell üldöztetést szenvednie.

Az az ország, amely fenti feltételek mellett sem hajlandó amerikai kölcsönt igénybe venni, nem érdemli meg, hogy egy újabb fasiszta háború áldásaiban részesüljön.

—dorbé.

Ballagnak a nyugatos diákok

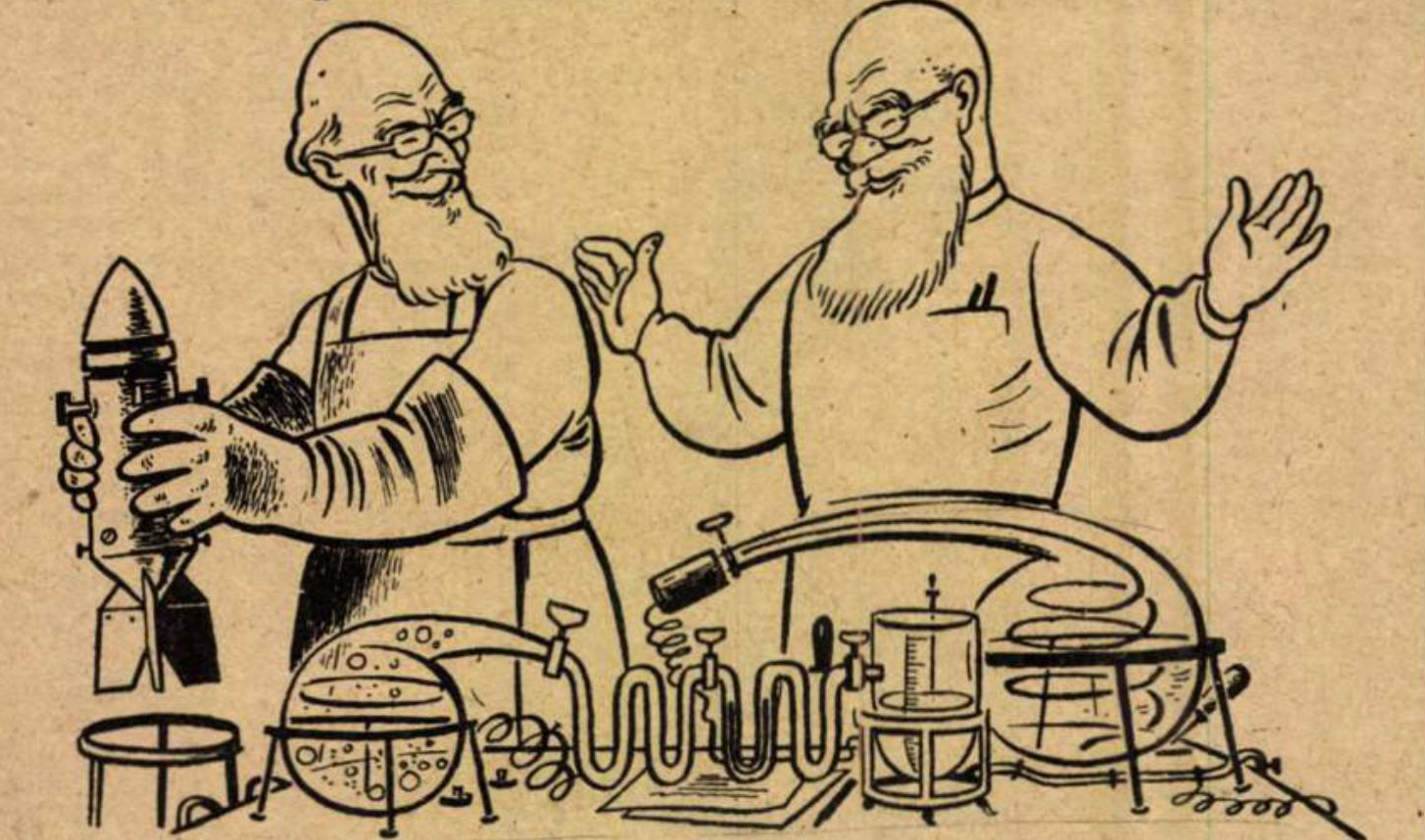

„Ez út hazánkba visszavisz,
Demokra leszek magam is…"

A hét legzaftosabb külpolitikai vicce

— Olvasta? Amerika kölcsönt akar adni Egyiptomnak is. Vajjon ki kezdeményezhette ezt?
— Biztosan egy mumia a Fehér Házból

Szovjet-amerikai tudóscsere

Szovjet tudós: **Kolléga úr, mi tudósok öleljük meg egymást a világbéke hajnalán!**
Amerikai tudós: **Rögtön kolléga úr, csak leteszem az atombombát…**

ÁRTALMAS AZ ATOMBOMBA

Most derült ki, hogy az atombombagyárakban dolgozó munkások egészségét nagymértékben aláássa az atombombagyártás. Egyeseken depressziós melankóliával párosult térdzúzódások jelentkeznek, másoknak idegéletük zavaraiból szekszuális aberrációk keletkeznek s már több válópert okozott az atombomba hatására kifejlődött, rossz értelemben vett örök béke. Azt is tapasztalták, hogy a belélegzett atombomba köhögési ingert idéz elő. Megfigyelték, hogy az atombomba nagyon nehezen emészthető és már sok gyomorpanaszra adott okot.

Megfigyelték továbbá azt is, hogy az atombomba ledobva is igen káros az egészségre.

Erdélyi József birtoka mentesitését kéri

Erdélyi József, az ismert hitbuzgalmi költő beadta a kérelmét földbirtoka mentesítése tárgyában. Kérelmében előadja, hogy az elmult időben sok támadásnak volt kitéve a zsidó hitélettel foglalkozó versei miatt. Ő azonban kitartott művészete mellett, holott sokan intették, hogy ez a *kitartás* esetleg bajt hoz rá. Nyilasellenes működése már abból is megállapítható, hogy személyével igyekezett diszkreditálni a nyilasokat, ami nagy mértékben sikerült neki.

Kérte Féja Géza, Kodolányi János, Sinka Isván és más mentővádlottak kihallgatását.

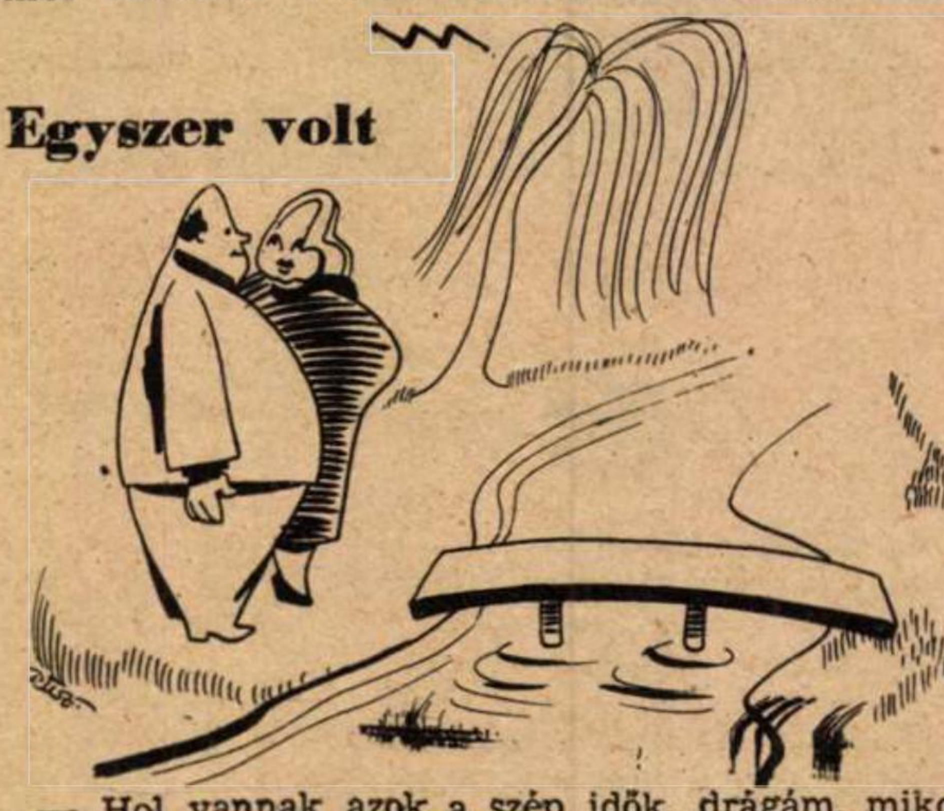
Arisztid kondoleál

— Hallottad kérlekalássan, szegény Ubul barátunk meghalt.

— Rémes, kérlekszépen, most hogy kondoleáljak neki személyesen?

Egyszer volt

— Hol vannak azok a szép idők, drágám, mikor még karonfogva mentünk át ezen a pallón…

A véletlen csodálatos játéka
avagy
nincs többé megfizetett közlemény . . !

Hétfő:
Gyanutlan riport a boldog Amerikáról.

Ez az U. S. A.!

Már évek óta másról sem beszél egész Amerika, mint arról, hogy egy kongeniális ohioi feltalálónak sikerült olyan esernyőt előállítani, amely összecsukva apró csavarosceruzaként a kabátzsebben hordható.

Mondanunk sem kell, hogy ez mit jelent . . . ! Az eső többet nem ijeszt meg egy öntudatos amerikai polgárt sem, ruhája, nyakkendője nem megy tönkre a csuromvíztől, mert hiszen nála van a nélkülözhetetlen „ceruzaesernyő!"

A szerencsés Amerika tehát megint közelebb jutott egy lépéssel az abszolut boldogsághoz Mi szegény, eltiport, vacak kis ország vagyunk, mi bizony csak olthatatlan őrjöngő vágygyal gondolhatunk a páratlan találmánycsodára!

De ne veszítsük el a reményt, csak megsegít bennünket valahogy a Mindenható . . .

Szerda:
Váratlan fordulat!

A Mindenható megsegített bennünket!

Lehet még magyar ceruzaesernyő!

Hétfői számunkban spontán kis riportot közöltünk az amerikai „ceruzaesernyőről". Tegnap hajnalban hirtelen felkeresett bennünket Üdv Albin dr., az európahírű tervezőtőkepénzes és közölte a szerkesztőséggel, hogy a riport hatása alatt elhatározta: az ujjáépítésért való leírhatatlan lelkesedésének kifejezéseképpen esetleg, talán, vielleicht megpróbálja a dolgozóknak megteremteni a magyar „ceruzaesernyőt"!

Isten áldását kérjük nehéz munkájára!

Péntek:
Egy hirdetés.

Egy-két kulacs nem a világ

A honatyus, ha kicsi gazda,
itt Pesten csupa grácia,
a baloldallal együttműköd
s fenékig demokrácia.

Hallanád bezzeg őt vidéken
ott a baloldalt csak veri,
és fürgén elvet minden elvet,
mit rásózott a Nagy Feri.

Csak ami volt, csak azt dícséri,
mert ami van, az mind kevés,
náluk ez a mezei munka,
a nagy tavaszi linkelés.

Kisgaz Dani így adja tudtul,
hogy lekopott a máza rég,
és büszke rá, hogy ő a többség,
mint százalék és ázalék.

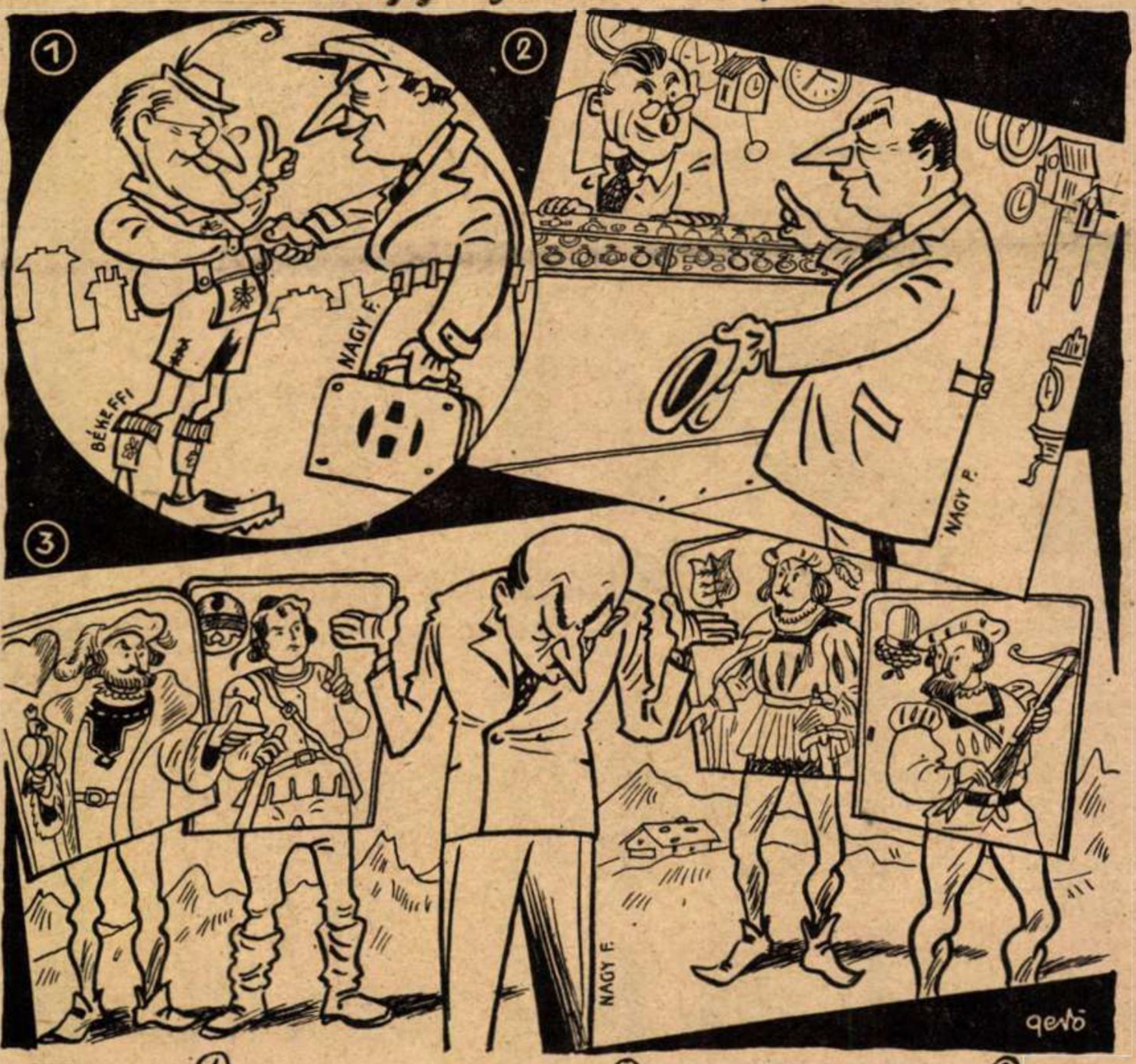
Szerkesztőségünk
új címe:
Budapest, V., Honvéd-u. 10
Telefon: 127-750, 128-031

Távollétükben . . .

Az orgoványi áldozatok: Ezeket távollétükben ítélték halálra, de minket jelenlétükben gyilkoltak meg . . .

Nagy Ferenc Svájcban

① Békeffi: Jaj, de kedves! Miniszterelnök úr éppen onnan jön, mikor én pont nem megyek oda . . .

② — Szeretnék egy jó órát szerezni Balogh páternek.
— Akkor ne menjen haza . . .

③ — Na és maguknál mi az adu Nagy úr?
— Attól függ, hogy mi jön ki a pakliból . . .

Vizsgáznak a színészek

(Beküldött krokik)

1. kroki

(Beküldte egy gyakorlatos színész.)

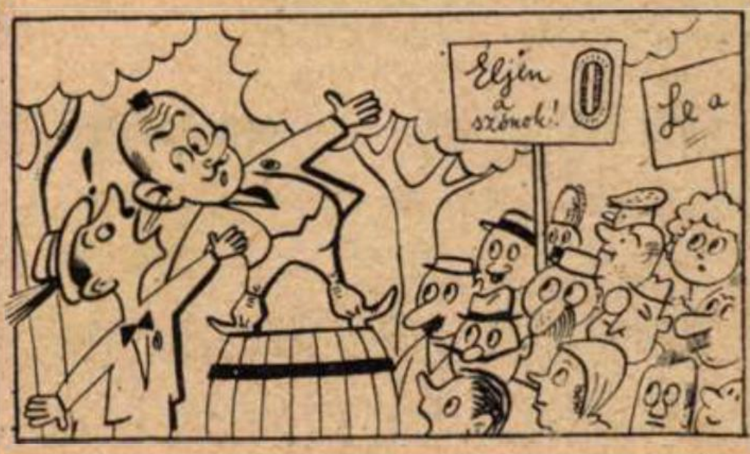
Ma vizsgáztam. Megkérdezték tőlem, hogy mit tudok Nagy Sándor hódításairól. Mondtam, világéletemben diszkrét ember voltam, nem szoktam beleavatkozni mások nőügyeibe. Megkérdezték tőlem, hogy az újkori Törökország kinek a föllépésével kezdődik. Azt mondtam erre, hogy örülök, ha tudom, hogy Pesten kik lépnek föl, nem Törökországban. Erre megkérdezték, hogy tudok-e gyököt vonni. Mondtam, én színész vagyok, nem fogorvos. Erre elbuktattak. Most mit csináljak? Pedig azt mondták a színháznál, hogy legközelebb Hamletet játszhatom. Megbeszélem a szerzővel, hogy protezsáljon.

2. kroki

(Beküldte egy vizsgáztató.)

Ma vizsgázott Puczéry Piri szubrett. Minden felelete a színjátszás szégyene volt. Az iridiumszulfát képletét csak hosszas habozás után tudta megmondani, de például a legismertebb guami közmondások közül csak kettőt tudott kidadogni. Kínos szünet után tudta csak elmondani a relativitásban olyan döntő fontosságú Lorentz-féle transzformátort, végül pedig nem volt képes tizenhétnél többet elmondani Nepal nevezetesebb tavai közül. Megbuktattuk. Elvégre ha valaki ennyire nem érdeklődik a színészet iránt, az nem éremli meg, hogy a művészet szent templomában szentségtörő ajkára vegye a három tiroli bocit.

Kisgazdák Budapesten és vidéken

— Én a demokrácia és a koalíció törhetetlen híve vagyok!
— Te őrült, te a pesti beszédet mondod.

KISGAZDAPÁRTI KÉPVISELŐ: Elhagytuk Budapestet, add ide a bilgerimet és a zergetollas kalapomat!

— A vidéki beszédvázlatok már elfogytak, képviselő úr, szerezzen valahol egy Egyedül Vagyunk-ot . . .

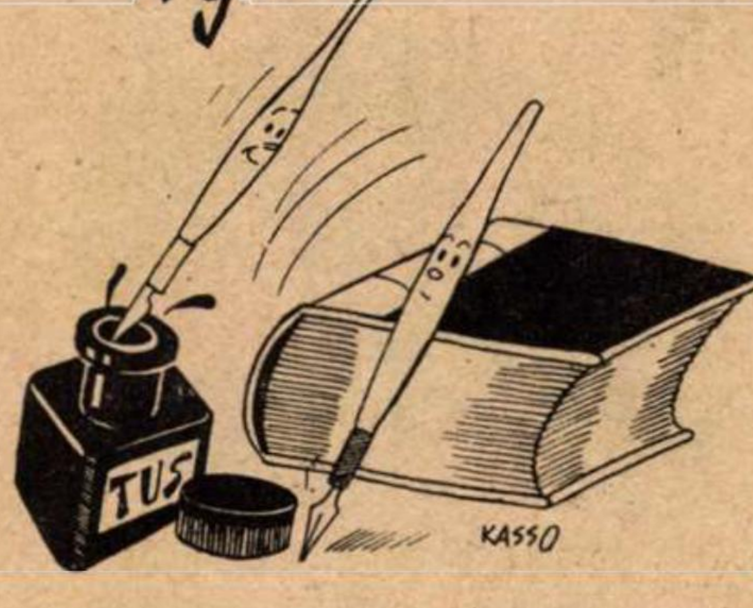

Expressz-szerelem

— Szerelmet akarok magának vallani, Micike!
— Jó, de csak stichwortokban, mert sietek...

Nyár van...

— Mit csinál, kolléga úr?
— Iszonyú melegem van, letussolom magamat.

Balogh Páter megvédi a bankokat

Balogh: Tartom a bankot!
Rákosi: Na és mit játszol ki, páterkám?
Balogh: A népet.

Kedves Ludas Matyi

E soraim azt a célt szolgálják, hogy felhívjam a Kormány figyelmét egy olyan adónemre, amelyet az illetékesek eddig teljesen figyelmen kívül hagytak, de amely adónem korszakalkotó volna a magyar adóügy történelmében és képes volna az egész államháztartás terhét viselni.

Meg kell adóztatni a korrupciót!

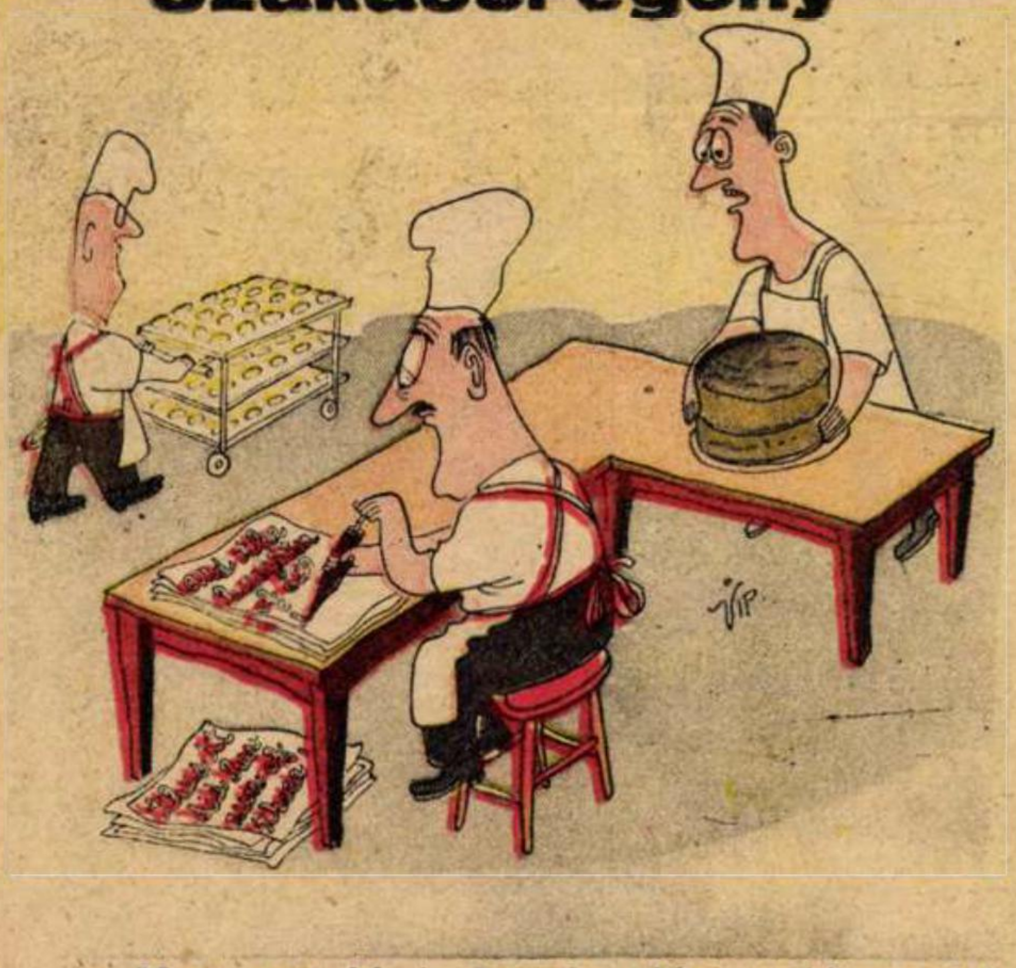
E célból fel kell állítani egy új minisztériumot a szokásos mennyiségű és minőségű államtitkárral.

Propaganda osztályt kell szervezni a korrupció népszerűsítésére. Ez az osztály gyakori ünnepélyeket, ú. n. korruptivákat rendezne, panamaversenyekkel kibővítve.

De ez az adónem nemcsak a háztartás szénáját hozná rendbe, hanem a közerkölcsiségnek is hallatlanul magas nivót biztosítana. A korrupció eddig egy büntetendő, sőt társadalmilag — ha titokban nem is, — nyiltan egész biztosan megbélyegző cselekedet volt. Hogy adóeltitkolásra ne legyen ok, a jövőben a korrupciót csak nyiltan szabad folytatni és így a korrupció a jövőben egy hősies, hazafias, közcélú és nemes cselekedetté válik.

Tisztelettel
Korrum Pál,
a Magyar Proviziós Liga elnöke.

Szakácsregény

— Most egy kicsit hagyja abba a könyvírást, séf úr, itt van megint egy torta...

Önérzetes öngyújtó

Az öngyujtó: Mit nyomogat, Nyuszek úr? Azt hiszi, begyulladok?

Módosult közmondás

— Mit mondtak az orgoványi gyilkosok, amikor negyedszázad után elítélték őket?

— Rosszabb későn, mint soha...

Bodó Béla:

Egy szegény dohányos kis panaszai

Hétfő: Izig-vérig dohányos ember vagyok. De csak addig, amíg rágyujtok.

Kedd: *A trafikos panaszomra így szólt: na és amikor planta-teát sodort ujságpapirosba?*

Szerdára: eszembe jutott végre a válasz. Mondom a trafikosnak, hogy ez nem mentsége a cigarettának, mert most már igazi teát is lehet kapni, sőt igazi citromot is s a dohányjövedék is vehetne igazit. Azt felelte, hogy ettől nem lenne jobb a cigaretta és ez igaz is.

Csütörtök: *Az egész csomag álomkórban szenved. Rágyujtok egyre, elalszik, rágyujtok a má ikra, elalszik, még jó, hogy nem horkolnak a számban.*

Péntek: Orvosom lelkemre kötötte: feltétlen szokjak le a dohányzásról. Hogyan szokjak le? — Az eljárás egyszerű, felelte — vegyen egy 100-as doboz Magyart, garantálom, hogy nem fog többé szívni...

Szombat: *Az éjjel azt álmodtam, hogy egy dohányjövedéki gyártmány felmarkolt az ágyamról, rámgyujtott és elszívott. Végre megbosszultam magam!*

Vasárnap: Nagyszerű ebéd után rettegve vettem elő egy cigarettát. Gyúrtam, puhítottam, tenyerem közé vettem úgy sodorgattam, ami csúf dohány kilógott a két végén, körömmel lecsíptem, merőlegesen jól hozzáveregettem a dóznihoz, beleszorítottam egy szűk szipkába, a másik végét megnyálaztam, lassan elővettem a gyufát, meggyujtottam, közelvittem a cigarettához és amikor már azt hitte, hogy már most a szívás-kínzás következik, zsupsz, kidobtam a disznót az ablakon! *Véres bosszút álltam, úgy bizony! Egészen jó kedvem lett tőle.* Úgy kell neki! Aztán elővettem egy másikat és minden teketória nélkül rágyujtottam. Mert az *ember dohányzik,* hiába. Nem? És örül, ha van mit szívni.

Csodálatos történet

— Hát ezt hol szedték fel?

Előrelátó madár

— Hagyjatok meg egy-két magot, gyerekek, nehogy a kertész elkedvetlenedjen...

Csodálatos egy eset

— Kérem, ebben az utcában csak egyirányú a közlekedés.
— Hiszen én is egyirányban közlekedem!

A 7 legbárgyúbb vicce

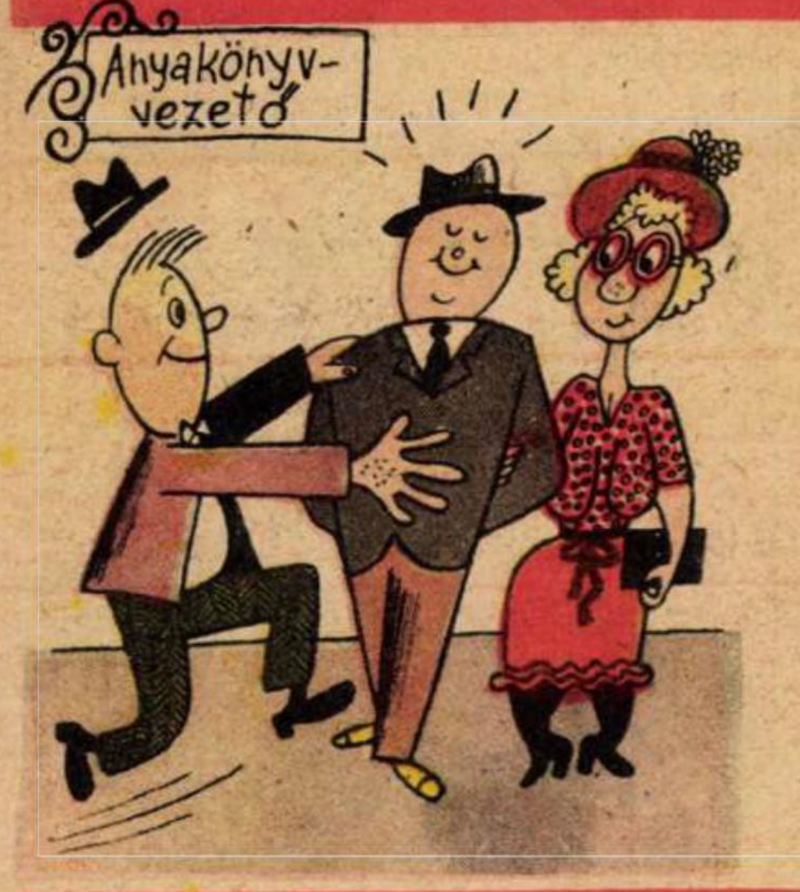
— Minek örül, Kucsera úr?
— Végre kaptam egy megfelelő lakást. Kint van az Angyalföldön, nincs ablaka, nincs teteje, de viszont az egyik szomszédom Fenyves Manó, a másik pedig Fenyves Alajos...
— Na és?
— Gyenge a tüdőm és az orvos rábeszélt, hogy tartózkodjam sokat Fenyvesek között.

Pesti flegma

— Mi van magával, csuda rossz színben van.
— Mondja már, színvak vagyok.

Ha majd a szellem fog uralkodni a földön

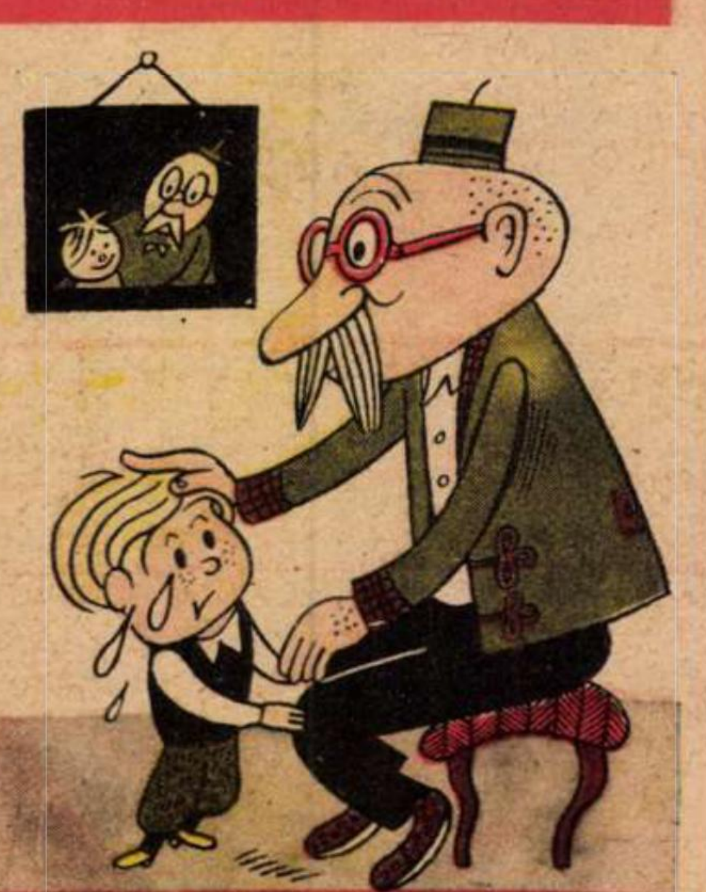
— Gratulálok a menyasszonyodhoz! Irigyellek érte, Hallottam, hogy világhírű szakértője a hindosztáni nyelvjárásoknak...

— Ide a pénztárcáját, vagy szavaljon el egy Baudelaire-verset!

— Tyű, a mindenit, kigyelmed nem ismeri Chagallt, az expresszionizmus úttörőjét? Takaroggyék, hajja!

— Nagyapa, tessék mondani igaz az, hogy 1944-ben egy bácsit lelöktek a járdáról, mert nem volt árja?!

Árukölcsön

— Mondd, mit vesznek a görögök az amerikai kölcsönből?

— Villamosszéket, kötelet és egyéb mezőgazdasági felszerelést.

leleplezett tejhamisítók

Riska: Tetszenek látni, detektiv urak, zabálhatom én a füvet mázsaszámra, ha ezek ilyeneket csinálnak!

Egy angyal

Párbeszéd egy belvárosi expressóban:

— *Tudod, az én férjem egy drága angyal, édes, megértő! Képzeld, beleegyezett, hogy válókeresetet indítsak ellene házastársi kegyetlenség címén.*

Hittanórán

A hitoktató megkérdezi a diáktól:

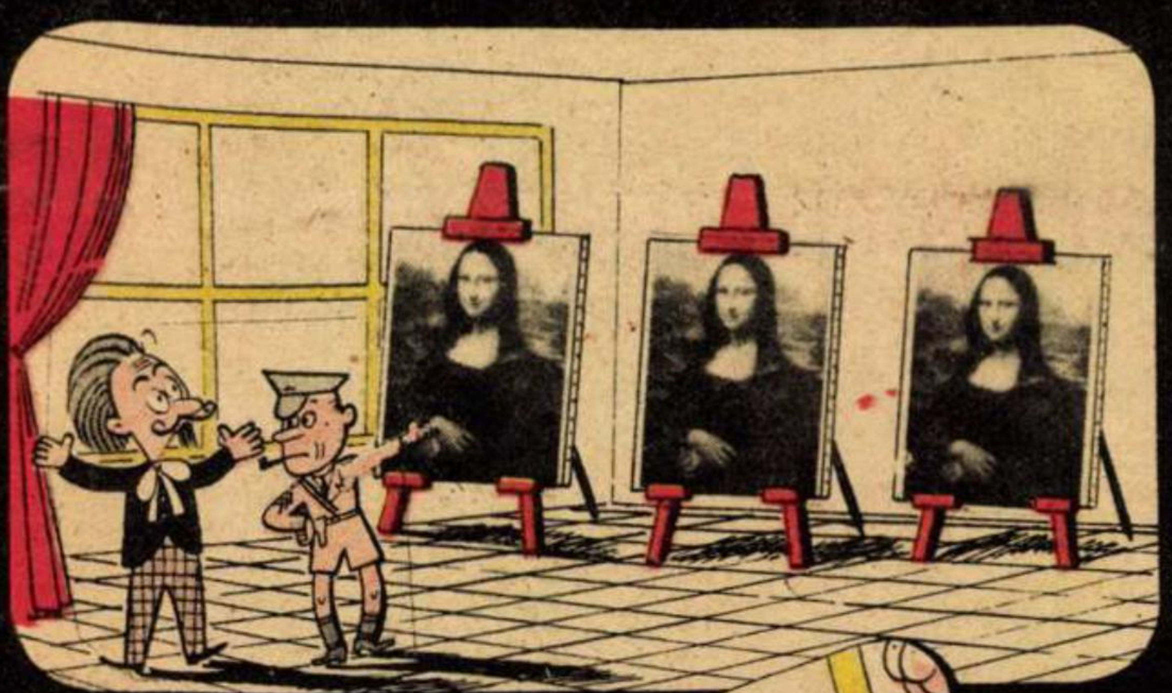
— Kik szenvednek a tisztítóhelyen?

— Többek között a bátyám.

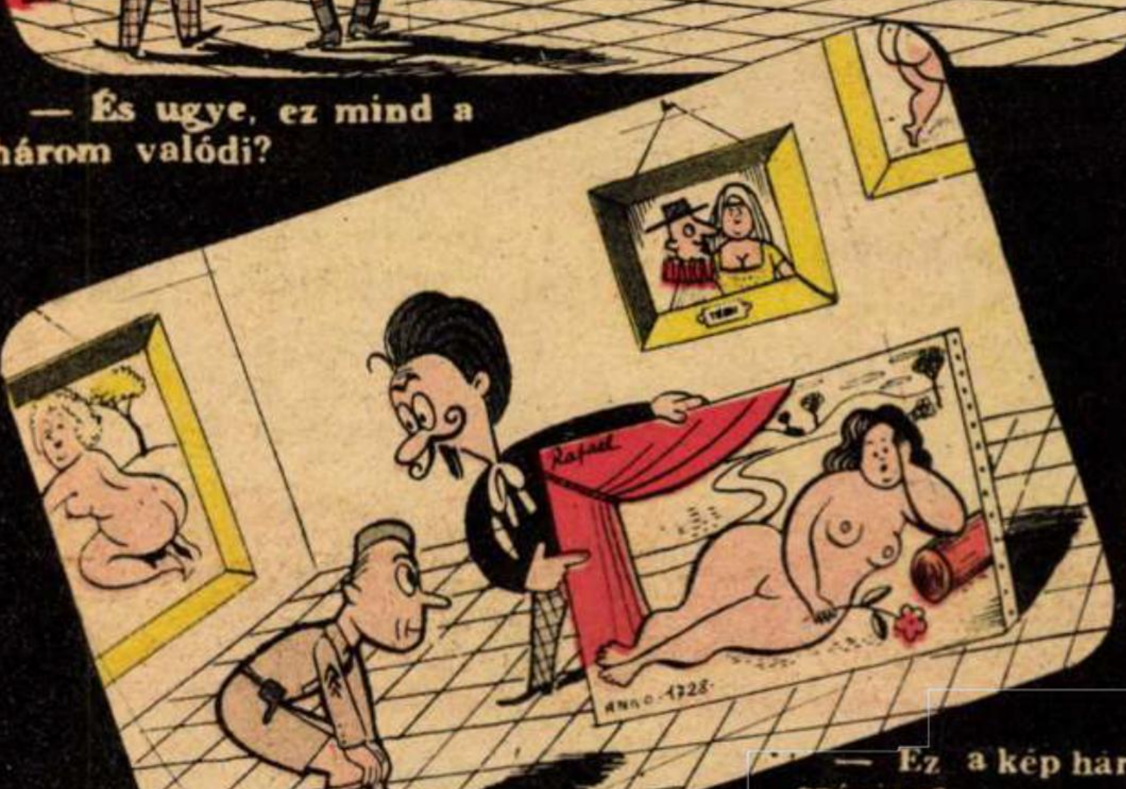
— Hogy-hogy?

— Segédmunkás a Kovaldnál.

Antik képeket hamisítanak Olaszországban

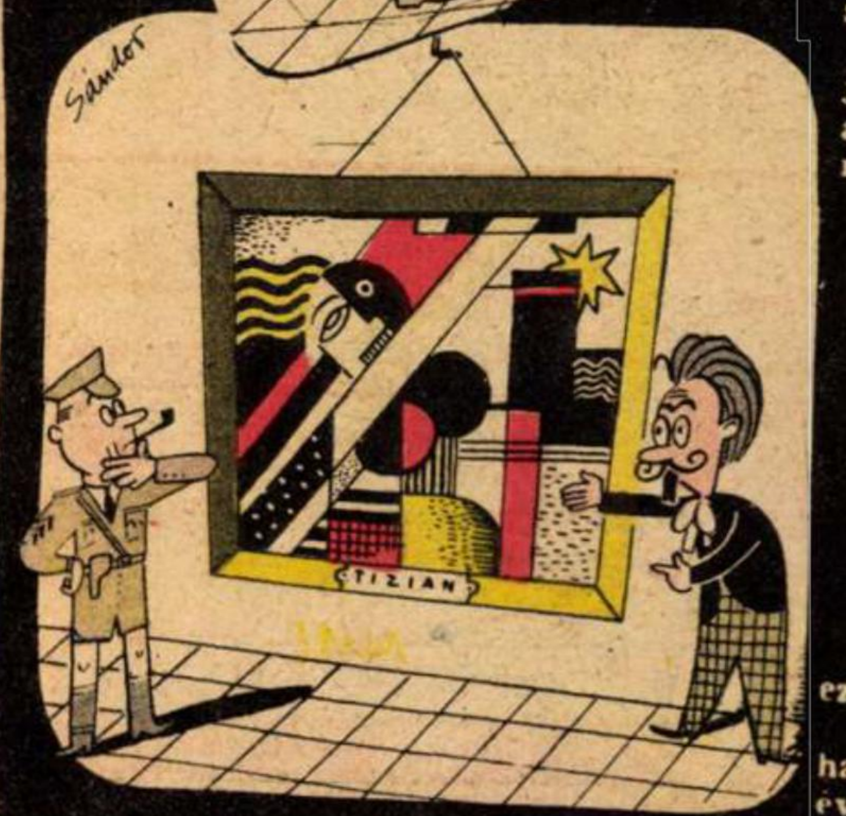
— És ugye, ez mind a három valódi?

— Ez a kép három százezes.

— Nekem egy öt százezes kell.

— Tessék visszajönni tiz perc mulva, addig azt is megcsinálom.

— Nem tul modern ez a Tizian-kép?

— Ja kérem, ezt halála után többszáz évvel festette...

Ifj. Hont Ferenc:

A szerkesztői üzenetekről

Már bizonyára mindenki észrevette, hogy az egyes ujságok „szerkesztői üzenetek" rovatai között micsoda gyilkos verseny folyik. Mindegyik igyekszik még megértőbb, még lélektanibb, még atyaibb lenni.

Igy jönnek aztán létre az ilyesmik:

B. Andor, Monor: „Nagyon szeretem a töltöttkáposztát Szerkesztő Úr — írja nekünk Bodor Andor, Monorról —, de háziorvosom eltiltott tőle a gyomorbajom miatt. Én azonban nem nyugodtam bele a dologba és elmentem egy másik orvoshoz. Az is azt mondta, hogy nem ehetek töltöttkáposztát. Most hát egyek vagy ne egyek aranyos Szerkesztő Úr?"

Válaszunk: Kedves Felebarátom! Szinte kisérteties, de én magam is pontosan úgy vagyok a töltöttkáposztával, mint Ön, legfeljebb annyi a különbség, hogy én ehetem, mert nekem — hála Istennek — nincs gyomorbajom. Hogy most mit tegyen? Hát Istenem, legyen mértékletes, egyen inkább többször naponta töltöttkáposztát, de akkor sokat... Meleg parolám.

„18 évi boldog vadházasság után — írja *N. Irmáné, Budapest* — a napokban feltűnt nekem, hogy a férjem valahogy olyan furcsán néz rám. Mondom is neki: Vilmos, te valahogy olyan furcsán nézel rám...! Erre ő szónélkül azt válaszolja: Tévedsz fiam, én nem nézek rád valahogy olyan furcsán...! Mi lehet emögött? Meghíztam volna Szerkesztő Úr? Gondolja?"

Válaszunk: Mélységesen tisztelt Asszonyom! Levele olyan hatással volt rám, hogy olvasásában elmerülve transzba estem és kitörtem a bokámat. Egy bizonyos! Az Ön esete annyira egyedülálló, hogy lelkiismeretemre hallgatva csak annyit mondhatok: kerülje a zsíros ételeket, az édességet, tornázzon sokat, esetleg biciklizzen. Kézcsók és imádat.

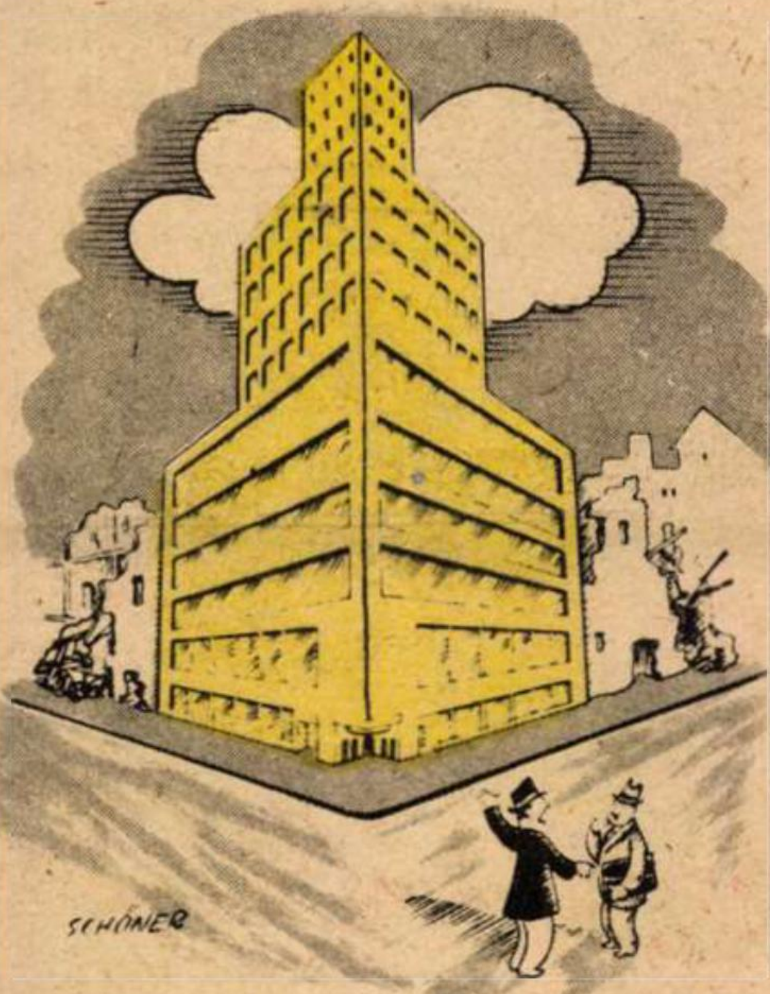
„Szerkesztő Úr Kérem! — írja *V. Matild, paksi* leány — Ott akarom hagyni a vőlegényemet, mert evés közben nagyon csámcsog, de nem merek szólni neki, mert ő nem hallja a saját csámcsogását és azt hihetné, hogy csak azért mondom, hogy otthagyhassam. Van itt kiút, édes Szerkesztő Úr?

Válaszunk: Drága Gyermekem! Az élet szép, ne veszekedjünk. Ne adjon módot vőlegényének az evésre és a csámcsogása rögtön meg fog szünni! Ha ez sem segitene, akkor tekintse vőlegényét tárgytalannak. Hódolat.

Újjáépítik a Margitszigetet

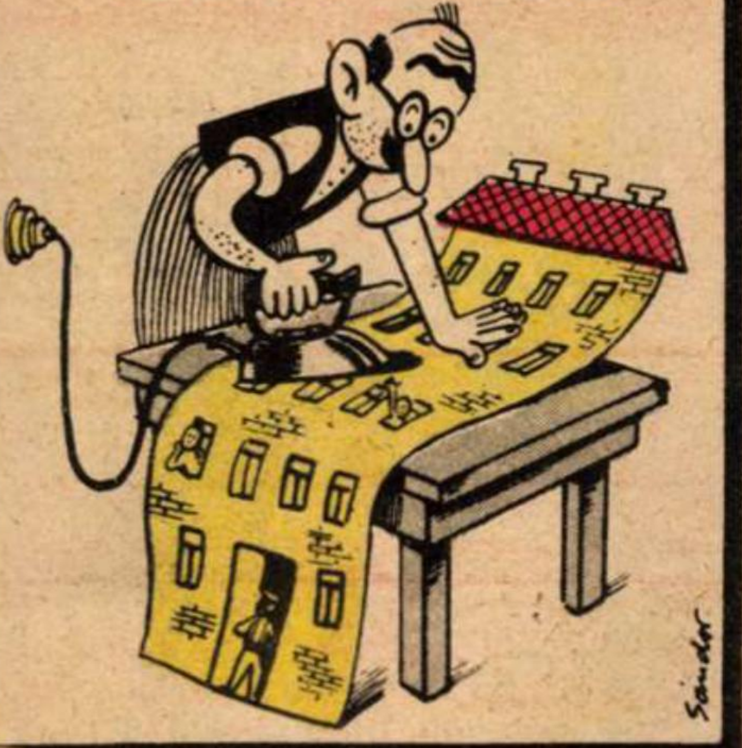
— Ezt a kis romot hagyják meg kérem, mert ide félhétre randevúm van a Mancikával.

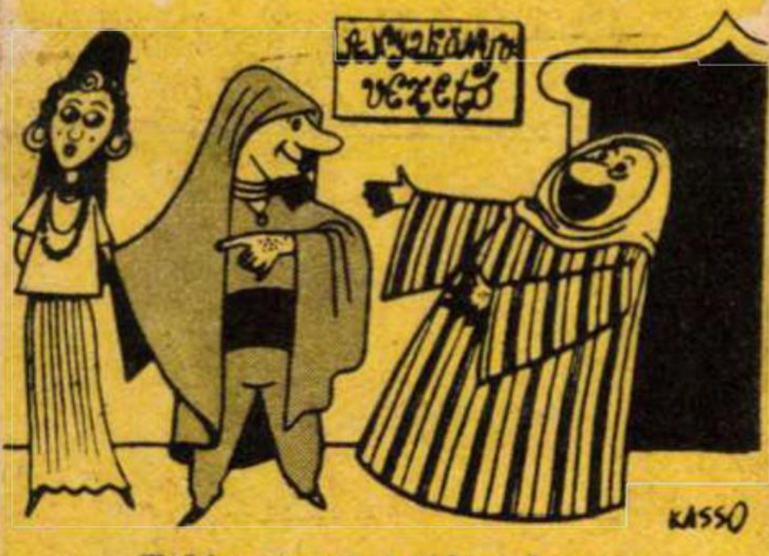
— Nem egészen így képzeltem, építész úr, adjon csak egy ceruzát, meg egy darab papírt, majd megmutatom, hogy mit akarok.

Szemléltető reklám

ÉPÜLET-VASALÁS

IBN SZAUD megkötötte százötvenedik házasságát

— Talán ezzel boldog leszek...

— Nem jönne hozzám feleségül?

— Maga csacsi, hisz tegnap váltunk el...

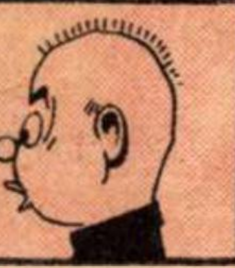
Igérje meg, hogy szeretni fogja gyermekeimet...

Szerény ember

— Fekete kedd volt a tőzsdén, Nyuszek úr.

— Nekem elég a kedd is, amit jegyre kapok.

Taszajtó Nagy Gergely esete a városi urakkal

— *Ezt hallgasd meg te Péter, mer e jó. Az úgy vót te, hogy begyütt hozzánk tennap két úr, olyan félreslkerült városi forma. Az egyik jobbódali párt jelvénye vót a gomblyukukba. Az egyiken szemüveg vót, a másik szegényebb ember lehetett, mer csak félszemüvegre tellett neki.*

A Piros nyitott nekik ajtót.

— *Aggyisten, paraszt uram — mondta a szemüveges, de a félszemüveges féretolta:*

— *Hadd Tejofil, maj én, én tudom, hogy kő ezekkel a népijes parasztokkal beszélni.*

Lekezelt a Pirossal.

— *A terembúráját, de kacifántos, ihajlárom! — mondta.*

— *Megkövetem az urat, nem értek én franciájul — mondta erre a Piros.*

Erre méregbegyütt a szemüveges:

— *Látod marha, téged nem értenek, maj én.*

S odafordult a Piroshoz:

— *Kackiás egy bokorugró retyerutyája van, a gezemicéjét!*

— *Ez úgyláccik hülye szeginy — súgta a fülembe a Piros —, de maj megpróbálom neki megmagyarázni. Ez egy szatén szoknya, pli szírozva — mondta szépen szótagolva, hogy a szemüveges megértse.*

— *Csípje meg a varnyu — mondta erre eccerűen a szemüveges — tördelem a zúzáját a lelkinek.*

Akkor mán nem vót kéccséges, hogy hülyékkel van dógom.

— *Mit akarnak? — kérdeztem szépen lassan, hogy megércsék és óvatosan hátrébb léptem, mer az ilyenek dühöngeni is szoktak.*

— *Rittyentsen ide a pennával egy prüttyintést erre a kenceficére e, gazdurambátyám — mondotta a félszemüveges.*

— *A tilinkóját neki — tette hozzá a szemüveges.*

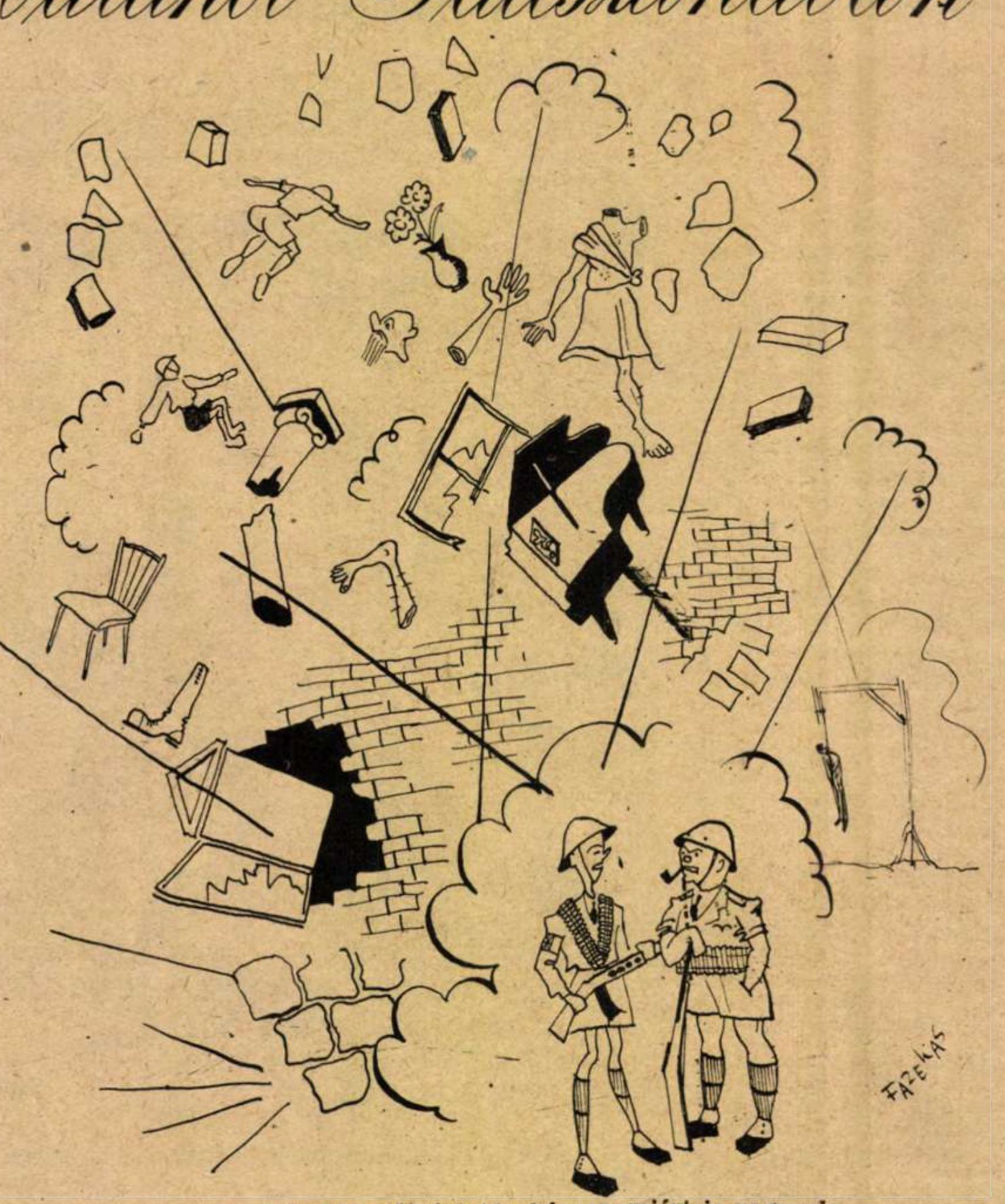
— *Azt akarják, hogy tőcsd ki a belépési blankettát — fordította le a Piros.*

— *Szó se lehet róla — mondtam — mer nem értek egyet a célkitűzéseikkel, meg mi mán iskolázottabbak vagyunk politikailag hajja, nem lehet mán a parasztembereket rabulisztikával megfogni.*

Erre csak elpirult a félszemüveges:

— *No a tilláromhaját, én mán csak népi ember vagyok, de ezt nem értem, a pertputtyát neki, gazduramöcsém, kacabajkázza mán meg nekem, miféle firlefancos népszokás az a rabilisztika?*

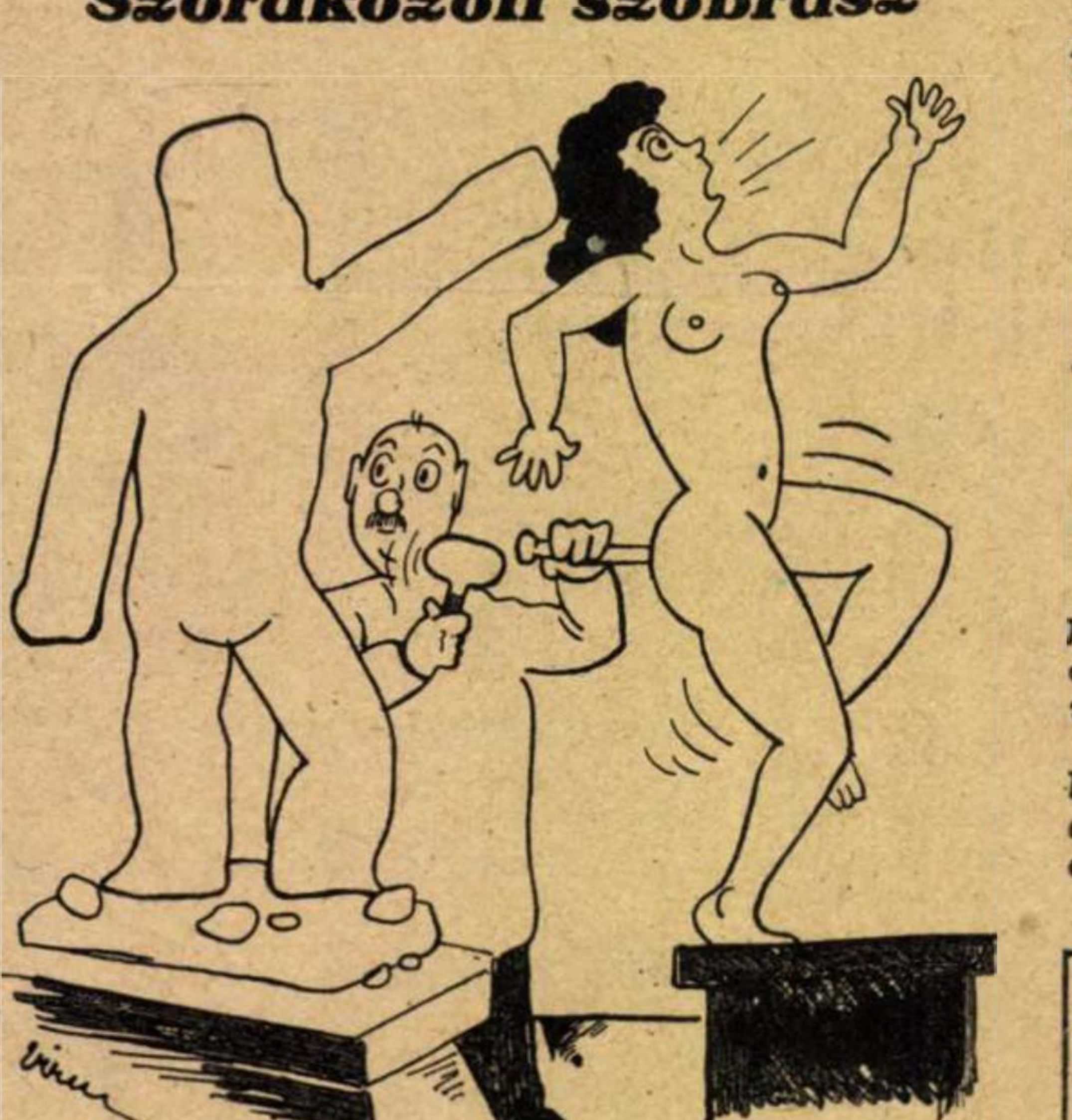
Valahol Palesztinában

— Mondd csak, tulajdonképpen miért is vagyunk mi itt?

— Ezt se tudod? Azért, hogy biztosítsuk a békét és a rendet!

Szórakozott szobrász

TÚLZÁS

— *Mit szólsz hozzá, hogy az ismert színésznő ellenállási érdemeit kívánja jutalmaztatni.*

— *Ez túlzás. Hát jutalom jár azért is, ha nem áll ellent s azért is, ha ellenáll?...*

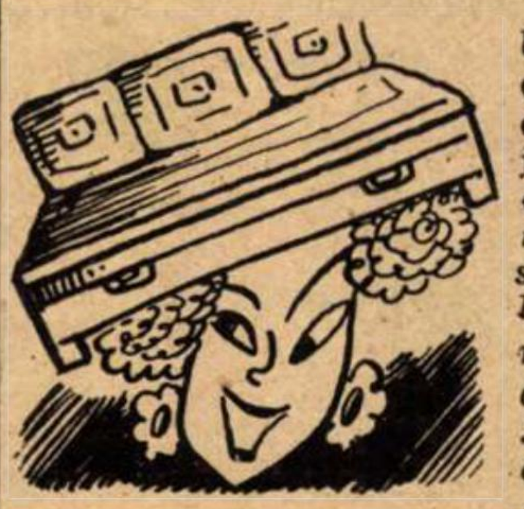
Piros pünkösd napján

„Piros pünkösd napján imádkoztunk érted,
Piros pünkösd napján vártuk visszatérted..."

GADOR BÉLA:

Mi az egzisztenciálizmus?

Hónapok óta erről irnak, beszélnek, vitatkoznak Budapesten. Vannak hívei és ellenségei. Láttam már pofozkodást miatta. Van már egszisztenciálisták asztaltársasága, láttam már egszisztenciálista női kalapot, legutóbb egy vendéglőben marhasültet fogyasztottam á lá egszisztenciálizmus. Jövő héten nyílik egy sörcsarnok a „kis piszkos egszisztenciálistához".

Rengeteg emberrel beszéltem róla. Volt olyan, aki azt állította, hogy ez olyasvalami, mint a szaracénok ősi vallása a spiritizmus, amelyet Budha talált fel. Csakhogy sokkal Budhább és sokkal szaracénebb. Valaki más úgy tudta, hogy nem más, mint egy halféle, olyasmi, mint a sügér csakhogy kevesebb szálka van benne. Olyannal is beszéltem, aki nem volt biztos a dolgában. — Vagy hajnövesztő szer — mondta —, olyasmi, mint a penicillin, vagy pedig egy új hangszer, amely hasonlít az oboához, de kisebb és nem vonóval játszanak rajta, hanem szívják.

Később valaki felvilágosított, hogy Sartre francia író, ő találta ki az egzisztenciálizmust és csupa olyan színdarabot ír, amelyekben ez az elmélet nincsen benne. Végre aztán találkoztam egy barátommal, aki látott egy Sartre-darabot a Magyar Színházban.

— Óriási volt — monda izgatottan. — Mit mondjak? Egy Sartre. Egy igazi Sartre. Hiába, ez a Nemzeti Színház még a Sartre-ból is aranyat csinál. — Ettől a barátomtól tudtam meg azt, hogy az egszisztenciálizmus az, amikor egy utcalány elbújtat egy négert és csupa tisztességtudásból szeretője lesz annak a csirkefogónak, aki a négereket meglincselteti. Viszont másvalaki, aki a Művész Színházban volt, azt állította, hogy az az igazi egzisztenciálizmus, amikor nyilt színen másfél óráig kínozzák Ascher Oszkárt, aki végülis megúnja, hogy minden percben négyfelé vágják, ezért a kitaposott beleire felakasztja magát.

Most már a dolog kezdett határozottan zavaros lenni. Beszéltem baloldalival, aki gyűlölettel szidta az egszisztenciálizmust, a jobboldali honatya viszont dícsérte, mondván, „ha ezt a baloldalon utálják, nem lehet rossz dolog." Már politikai pártról is rebesgetnek, amelyet az egszisztenciálizmus hívei amerikai tőkével alapítanának. Ha ez így halad tovább, előfordulhat, hogy egy lelkes egszisztenciálista valahol golyót ereszt belém és én meghalok, anélkül, hogy valaha is megtudnám, miért haltam meg. Röviden tájékozódást szereztem a kérdésről és mindent megértettem. Ez az elmélet olyan új, olyan eredeti és olyan vonzó, hogy nem csodálkozom a népszerüségén többé. Nem akarom, hogy bárki is szellemi sötétségben maradjon, ideírom az egszisztenciálizmus lényegét. Nagyon egyszerű, egy mondatban kifejezhető:

Dögöljön meg mindenki, csak nekem legyen sok pénzem, éljen a haza!

Elismerés

— Én mondom, hogy a Sulyoknál jobb ember nincs!

— Hogy mondhat ilyet?

— Mert nála csak a rosszabb emberek vannak...

Közgazdasági tanulmány

Bábeleszt, az elegáns vezérigazgatót koldus környékezi meg a körúton. Bábelesz dühösen a zsebébe nyúl, tíz fillért vet neki és száraz hangon hozzáfűzi:

— De, jegyezze meg barátom, hogy a pénz egymaga nem boldogít.

Pesti üzleti lendület

— Hogy csinálja ezt maga, hogy az üzlete újabban reggeltől-estig tele van?

— A pénztároskisasszonyom vőlegénye ujságíró és megírta, hogy a napokban a kisasszony valakinek tévedésből száz forinttal többet adott vissza.

Új munkaügyi törvény Amerikában

A szenátus megszavazta az új sztrájkellenes munkaügyi törvényt. Az új törvény a következő szabadságjogokat biztosítja a munkásoknak:

A munkásnak joga van

a) **bármely járókelőtől megkérdezni, hogy hány óra, természetesen a munkaidőn kívül, a tröszt igazgatóságának írásbeli engedélyével. Sürgősebb esetekben szóbeli engedély is elégséges.**

b) **A munkásnak elidegeníthetetlen joga van tölcsérfagylaltot venni. Az emberséges gondolkozású Poke Hash (ejtsd: Pókhas) javaslatára ezt a jogot télre is kiterjesztették.**

c) **A munkásnak joga van hallgatni.**

d) **A munkás családtagjainak is joguk van hallgatni.**

e) **A munkás rokonainak és ismerőseinek is joguk van hallgatni.**

Alkalmunk volt beszélgetni Mag News (Ejtsd: Megnyúz) szenátorral az új törvényről, aki a következőket mondotta:

— Ernyi jog egyelőre elég lesz nekik, nehogy elbizakodjanak.

Babonás emberek

— Maga hisz abban, hogy ha meteor repül, háború lesz?
— Nem, én csak abban hiszek, hogy ha Truman repül, akkor nem lesz háború...

-□-

Javulás a koldusfronton: már csak hat koldus esik egy dolgozóra a fővárosban

A legújabb statisztikai kimutatások szerint a már-már tűrhetetlennek látszó koldusinvázió az utóbbi héten érezhetően alábbhagyott, amennyiben az eddigi kilenc kéregető helyett, most már csak hat koldus esik minden budapesti kereső polgárra. Ez a biztató változás reményt nyujt arra, hogy a nyári hónapokban még kevesebb alamizsnagyüjtőt láthatunk majd a pesti utcákon és a pénteki koldusnapokon az üzletek ezentúl egy-két órára a vevőknek is rendelkezésre állhatnak.

Báró Pischinger Töhötöm földvisszaigénylési kérvénye

Mélyen tisztelt Miniszter elvtárs! Kegyelmes uram!

Miután a demokrácia törvényei értelmében száz hold földbirtok megtartható, tisztelettel visszaigénylem tízezer holdas birtokunkat.

Kérésem támogatására vagyok bátor felhozni, hogy ezen birtokon őseim már 1943 óta tősgyökeret termeltek. Nagybátyám, báró Pischinger Álmos Emánuel demokratikus gondolkodású ember volt. 1942-ben egyizben bement a Népszava épületébe és a kapu alatt megigazította a cipőfűzőjét. Atyám, báró Pischinger Herbert Huba csak azért nem vett részt az ellenállási mozgalomban, mert akkor a hungarista légióban volt elfoglalva.

Jómagam jelenleg az ausztriai Pörtschachban kereskedelemmel foglalkozom. Tűzkövet, szacharint, pikáns képeslapokat és hazát árulok, de a pikáns képeslapokat igazán csak szükségből.

Demokratikus voltomról elsőrendű referenciákkal szolgálhat Tekerdky Barna, az ausztriai Szálasi-brigád parancsnoka, akinek birtokvisszaigénylési ügyét már elintéztétek.

Kérésem kedvező elintézését kérve, vagyok kérlekalássan Kegyelmességednek

elvtársi üdvözlettel

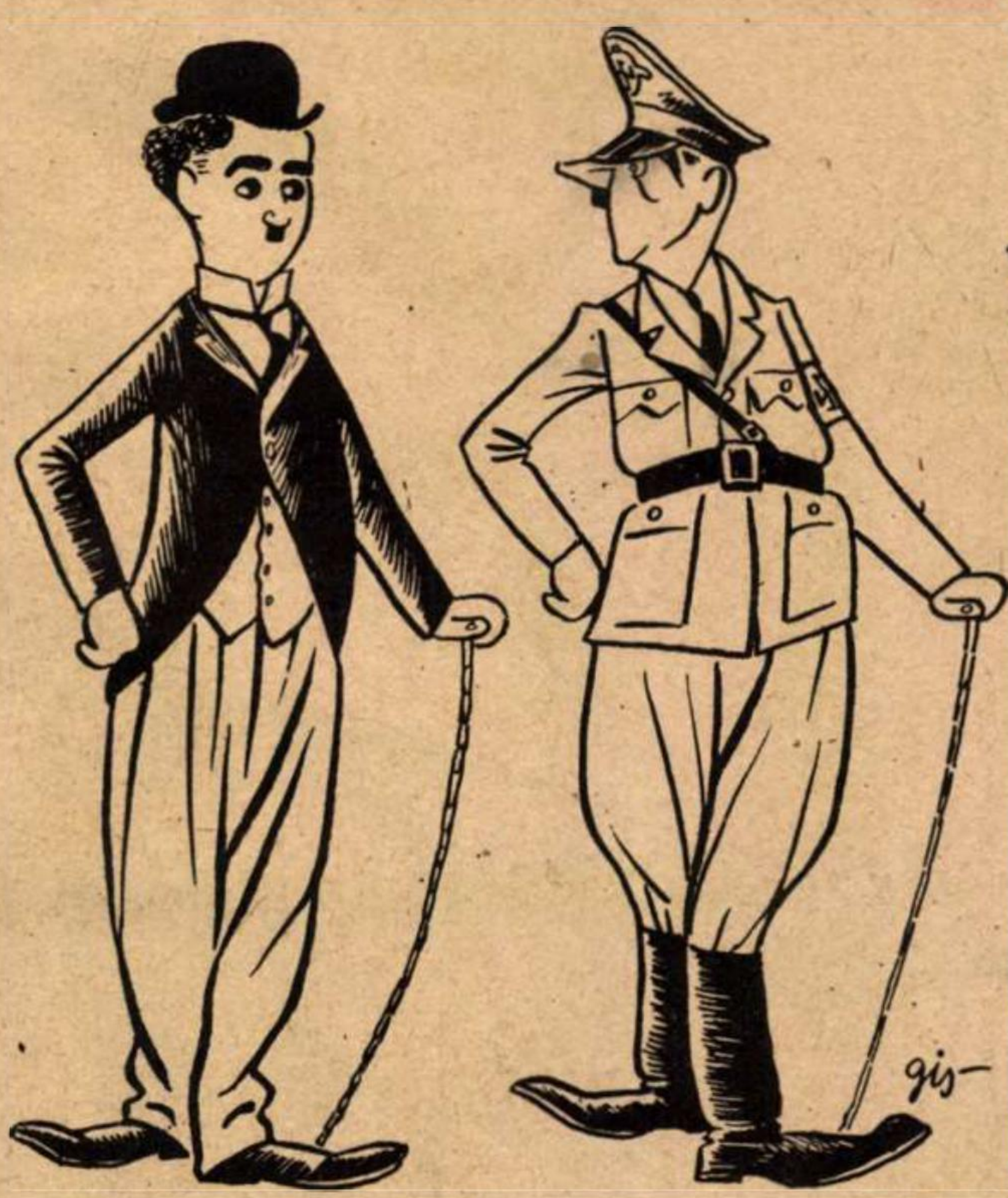
U. i.: Apropó, a birtokon jelenleg kétezer paraszt gazdálkodik. Azokra ne legyen gondjuk, majd én aztán megteszem a feljelentést ellenük.

Erkélyleszakadások idején

Romeo: **Miért nem jössz ki az erkélyre, Júlia?**
Júlia: **Mert vagy leszakad az erkély, vagy színházi lapot csinálnak belőlem.**

Amerikai lapok buktatják Chaplint

— *Látja, Charlie, én átvettem a bajuszt és sikerem lett, most maga vegye át a fasizmust, hogy sikere legyen...*

Tiznapos szabadság jár a svéd feleségeknek

— Ha most svéd nő lennék, tíznapos szabadságra mehetnék.
— És nem is kellene visszajönnöd...

Szakértő

— Ez almafa, vagy barackfa?
— Nem tudom. Még nincs rajta gyümölcs...

Az erkölcsi felelősséget vállalni kell!

A nyári vendéglő kerthelyiségében ültem, és éppen néhány mulatságos gondolatomat akartam papírra vetni, amikor heves veszekedés zaja verte fel a csendet. Hátra fordulva láttam, hogy mögöttem négy ember ül, s az egyik kiabál, miközben még az asztalt is veri:

— *Azért, hogy Galapéterrel nem lehet fedeztetni, valakinek az erkölcsi felelősséget vállalni kell!*

Csodálatos módon a másik három egyvéleményen volt az asztalverővel, mégis hevesen vitatkoztak. Szemmeláthatóan fel voltak indulva, egyrészt amiatt, hogy Galapéterrel nem lehet fedeztetni, másrészt amiatt, hogy ezért senkisem vállalja az erkölcsi felelősséget. A savószemű, aki az imént az asztalt csapkodta, újra rázendített:

— *Galapéternek mind a négy lába rossz! Most majd Amerikából hozatnak egy fedezőmént, 50.000 dollárért! És miért. Mert Galapéterrel nem lehet fedeztetni. Ezért az erkölcsi felelősséget valakinek vállalni kell!*

— Szóval valami turfpanamáról van szó — állapítottam meg magamban, de tovább nem is érdekelt a dolog. Irni akartam, de a savószemű megint verni kezdte az asztalt:

— *Azért, hogy Galapéterrel nem lehet fedeztetni, valakinek az erkölcsi felelősséget vállalni kell!*

Ha modortalanok is gondoltam magamban — de lényegileg igazuk van: a Galapéterrel történt dolgokért az erkölcsi felelősséget valakinek vállalni kell. Letettem hát a ceruzát, felkeltem az asztalom mellől és odaléptem hozzájuk. Biccentettem és így szóltam:

— Uraim, vállalom!

— *Kicsoda ön?* — kérdezte a savószemű.

— Ez és ez vagyok, itt és itt lakom. Vállalom az erkölcsi felelősséget.

— *Benne van ön a Lovaregylet igazgatóságában?*

— Nem vagyok benne. De azért vállalom.

— *Az erkölcsi felelősséget?*

— Azt bizony.

— *Tudja azt, hogy az ön lelkén fog száradni a magyar lósport hanyatlása?*

— Tudom.

— *És vállalja? Mégis?*

— Vállalom.

Összenéztek és nem tudtak mit mondani. Jogos követelésük íme teljesült: a magyar lósport ügyei nem Csáky szalmája immár: van, aki vállalja az erkölcsi felelősséget. A panama ilyenformán már nem panama, a botrány nem botrány, ha egyszer van, aki az erkölcsi felelősséget vállalja. A savószemű még egy bágyadt kérdést tett fel:

— *Tudja, hogy az utókor itéletet fog mondani önről?*

Igenlő válaszomra az ügyet lezártuk s én visszaültem asztalomhoz, hogy megírjam ezt a cikket. A Galapéter körül történtek csak nagyon kevéssé nyomták a lelkiismeretemet, s aggodalmam az utókor miatt sokkal kisebb volt, mint afeletti örömöm, hogy a hátam mögött már nem csapkodják az asztalt.

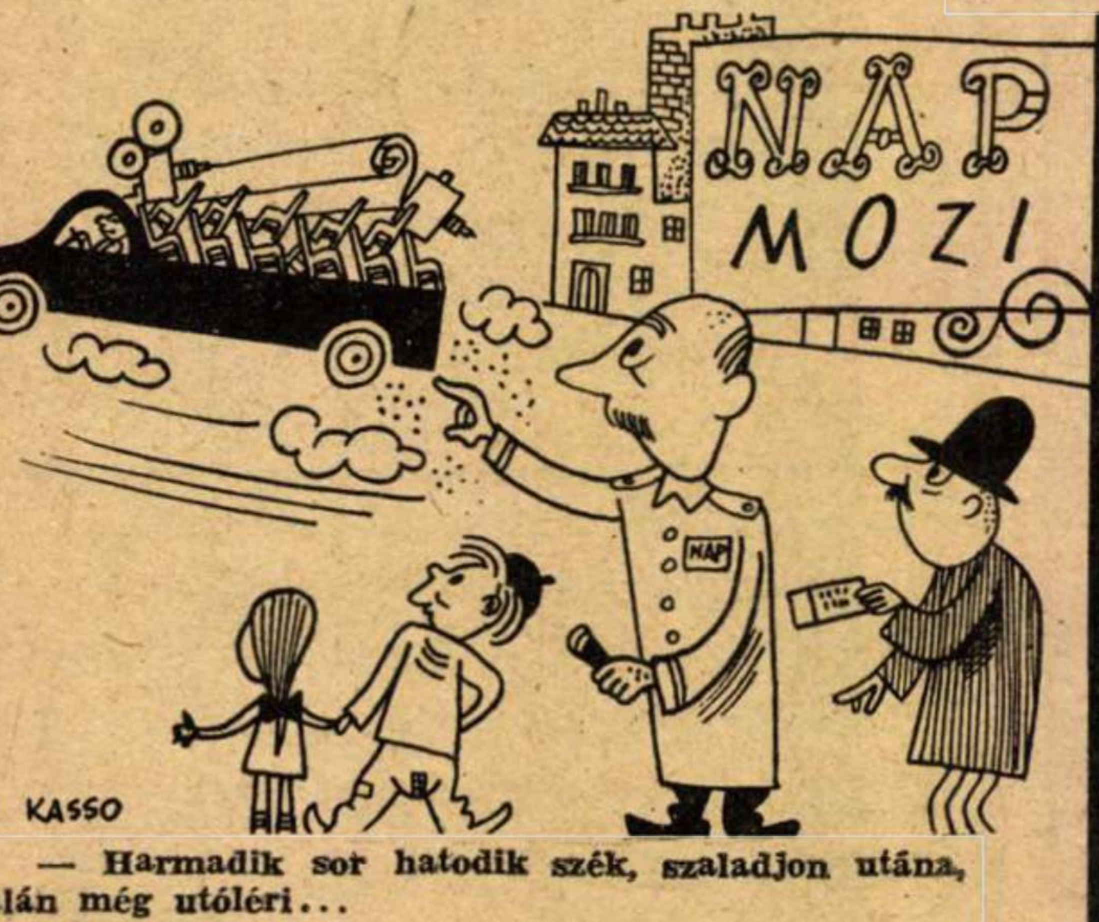
A négy úr békésen iddogált, s mind a négy örült, hogy harcuk a közéleti tisztesség érdekében nem bizonyult meddőnek, s egy lépéssel ők is hozzájárultak a magyar lósport felemelkedéséhez.

Nem voltak annyira részegek, hogy ne tudták volna: semmi közöm Galapéterhez. De voltak annyira bölcsek, hogy tudták: ahol valami disznóság történik, teljesen mindegy, hogy ki vállalja az erkölcsi felelősséget.

Mondanom sem kell, hogy amikor elmentek, mind a négyen mélyen és tisztelettel köszöntöttek.

Tabi László

LOPJÁK A PESTI MOZIKAT

— **Harmadik sor hatodik szék, szaladjon utána, talán még utóléri...**

— **Uraim, nem lennének szívesek ellopni az én színházamat is?**
— **Majd bolondok leszünk színházat lopni, azt cipelni kell.**
— **Na és a mozi?**
— **Az megy.**

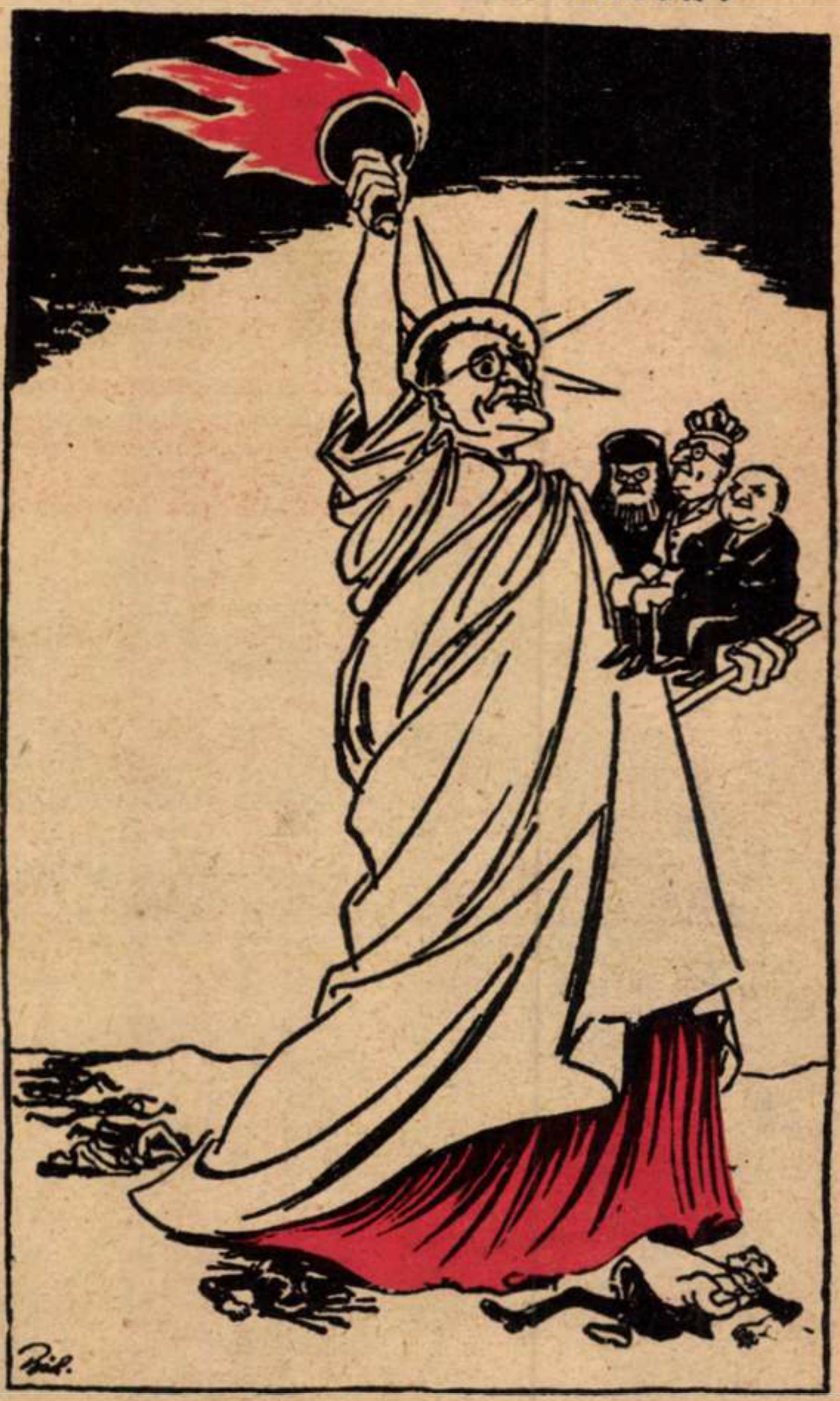
Na, most már jöhetnek a tolvajok...

Jönnek!

— Vigye haza őket, elvtárs és gondoskodjék róla, hogy otthon a békében legalább annyit építsenek, mint amennyit nálunk a háborúban romboltak.

Azok a tiszteletlen dánok!

Truman: Magasra emelem a fáklyát, akkor nem látják, hogy eltiprom a szabadságot...
(A „Land of Folk" c. dán lapból)

SZÉP ERNŐ.

Sötét szemüveg

Sül a Nap melegen. Amiért annyit epekedett az ember.

Most aztán hogy ilyen gyönyörűen süt a Nap, egész Pest felrakja az orrára a fekete pápaszemet, hogy a tüzes napsütést elhárítsa.

A fekete pápaszemen keresztül aztán gyengéd és kellemes a világ.

Magamnak is van sötét pápaszemem. Mert fáj az erős Nap a szememnek. Vannak szembajosok. Meg az öreg bácsiknak, néniknek gyenge a szemük, ezeknek is kell a fekete szemüveg nyáron. De a fiatal asszonyok, lányok, azok miért használnak fekete pápaszemet? Csak azért, úgy-e, hogy ne kapjanak ráncokat. Mert a tüzes napsütés alatt össze kell a szemünket húzgálni.

Olyan furcsa ez a százmegszáz fekete pápaszem az utcán. Gyerekkoromban ezt nem láttam. Akkor még csak egy-egy öreg tette föl a sötét szemüveget, meg per se akinek fájós szeme volt.

Piáne az a divat, ami vagy húsz év előtt ragadt el a hölgyvilágban, mikor olyan népszerű lett a strand. Nem is fekete meg szürke üveget vettek, hanem tenyérnyi zöld meg kék meg barna meg sárga pápaszemeket vettek föl szépeink, a strand-pápaszem színét hajszínükhöz vagy trikójukhoz alkalmazva, úgy vélték magukat a leghódítóbbnak.

Sőt, Calderoninál járván egyszer, a többi közt egy rózsaszín szemüveget is fölfedeztem.

Kiváncsi voltam, föltettem, kinéztem a Vörösmarty-térre.

Nahát, a Vörösmarty-szobornak olyan volt a színe, mint az áporodott söré, a falombok valami piszkos drap színt öltöttek, a járó-kelők arca sárga is volt, meg ólomszín is, mintha nemtudom micsoda nyavalyájuk volna. Ijesztő volt, amit láttam, kínos, undok.

Istenőrizz, mondok, rózsaszín szemüvegen nézni a világot.

Én is tervgazda lettem

Mint több korszakalkotó terv megálmodója, nagy örömmel üdvözöltem a Tervgazdálkodási Intézet megalakítását.

Terveimet mindjárt be is nyujtottam. Íme:

1. másfélnapos terv: szeretnék weekendre menni,

2. kilenchónapos terv: ha sikerül, Ilonka lesz a neve, ha fiú lesz, akkor Tamás,

3. százhúszéves terv: eddig szeretnék élni,

4. azonnali terv: főttsonkát szeretnék enni tormával.

Az első három terv sikere még kétséges, de az azonnali terv majdnem sikerült. Beültem a vendéglőbe és főttsonkát rendeltem. Tormával.

— Rögtön hozom, — mondta a pincér.

Két perccel később szomorú arccal jött vissza:

— Sajnos, sonkával nem szolgálhatok. Most füstölik!

Szóval ez a tervem füstbe ment...

Palásti László

Huj! Huj! Hajrá!

A legifjabbak szorgalmasan trenîroznak a londoni olimpiászra, mert azt hallották, hogy a versenyekre való előkészületek még „gyermekcipőben" járnak.

Ludas Matyi

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő:
DARVAS SZILÁRD

Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ

Felelős kiadó:
ELEK LÁSZLÓ

Kéziratokat, rajzokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.

Hangtalan Heti Híradó

Madridba csempészték Mussolini vagyonát. Franco kijelentette, hogy nála a pénz biztos helyen van, mert ha szöknie kell, viszi magával.

Razzia indult a husdrágítók ellen. Ez a hentes bácsi azzal védekezett, hogy ő a közönség érdekeit szolgálta – a drága hussal – mert olcsó husnak híg a leve.

Emelkedni fog a NOT tanácsainak száma. Az eddigi létszámmal nem győzték a felmentéseket.

A szinpadi szerzők ősztől kezdve beülnek a kasszába és inkasszálnak. Szó van arról, hogy a nézőtérre is beülnek, hogy ott is legyen valaki.

Éber Antal a gazdagok megadóztatása helyett a cigaretta drágítását ajánlja. Azzal érvel, hogy a Magyar cigaretta szívhatatlan, de a magyar tőkések szívósak.

